

Posudek konzultantky
na rigorózní práci Mgr. Olgy Mlčochové
„Rozhodčí řízení v mezinárodním a vnitrostátním obchodním styku“

Rigorózní práce se zaměřuje na dnes již klasické téma rozhodčího řízení. Cílem práce, jak autorka uvádí na s. 8, je jednak pojednat obecně o podstatě a vymezení rozhodčího řízení, jeho výhodách a nevýhodách, o rozhodčí smlouvě a zejména o arbitrabilitě sporů předkládaných k rozhodování v rozhodčím řízení, jakož i o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů. Hned v úvodu mého hodnocení musím poznamenat, že autorka se intenzívně začala zabývat rozhodčím řízením až při psaní této rigorózní práce: do studia a psaní se pustila s velkým nasazením, které je znát a které přineslo výsledky. Autorce se podařilo vytvořit práci velmi slušné úrovně, která snese srovnání s rigorózními pracemi autorů, kteří pouze pokračují ve výzkumu započatém zpravidla při psaní diplomové práce a kteří se tématem zabývají delší dobu.

Rigorózní práce je přehledná, je dobře logicky rozčleněna a vhodně systematicky uspořádána. Práce sestává z devíti kapitol, z nichž první je Úvodem a poslední je Závěrem. Práce uvádí klasické otázky rozhodčího řízení: ADR, pojem mezinárodního rozhodčího řízení, prameny právní úpravy, rozhodčí smlouvu, arbitrabilitu – té se věnuje velmi podrobně - jakož i uznání a výkon rozhodčích nálezů. K práci je připojen seznam literatury, jak české, tak zahraniční, autorka rovněž využívá internetové zdroje, a to jak české, tak zahraniční.

Po vymezení alternativního řešení sporů, kam ovšem autorka, jak se zdá, rozhodčí řízení nezařazuje, je pozornost věnována mezinárodnímu rozhodčímu řízení. Na s. 12 autorka cituje definici mezinárodní obchodní arbitráže, jejímž autorem je A. Růžička, který jako jedno z kritérií uvádí různou státní příslušnost stran. Je tomu skutečně tak, je to relevantní okolnost? K tomu by se autorka měla blíže vyjádřit při ústní obhajobě. Za pozornost stojí i tvrzení autorky, že pokud jde o stálé rozhodčí soudy v ČR, spadají sem rovněž instituce, zřízené aktem aplikace práva orgánu státní moci na základě zákona (ke s. 16), i to by bylo vhodné blíže zdůvodnit při ústní obhajobě s konkrétní argumentací. Zajímá mne rovněž partie

věnovaná, byť velmi stručně, rozhodčímu řízení ve vztahu ke komunitárnímu právu: radikální posun přineslo nedávné rozhodnutí *West Tankers* (ke s. 38), které asi opravňuje revidovat závěry v práci uvedené. Při ústní obhajobě by se autorka měla vyjádřit i k otázce arbitrability v pracovněprávních sporech, týkajících se neplatnosti výpovědi (ke s. 60) – zajímal by mne její názor na tuto, jak se zdá dnes, v době hospodářské krize, velmi aktuální problematiku. Na práci oceňuji rovněž uvádění soudních rozhodnutí českých soudů ve vztahu k rozhodčímu řízení, s nimiž se čtenář může bohužel setkat jen obtížně. U zahraničních rozhodnutí však bohužel někdy postrádám uvedení zdroje, z něhož autorka čerpala (např. její tvrzení o využívání výhrady veřejného pořádku proti uznání cizích rozhodnutí v Rusku – s. 85, i toto téma je zajímavé a autorka by je měla blíže rozvinout). Práce ústí v pozitivní a optimistický závěr – autorka se domnívá, že rozhodčí řízení umožní zajištění ochrany práv podnikatelů výhodněji než řízení soudní, zejména díky své rychlosti a nižší finanční náročnosti.

Rigorózní práci hodnotím pozitivně, oceňuji práci autorky a její vysoké nasazení, s nímž se celého tématu zhostila. Autorka prokázala samostatnost myšlení, práce je napsána velmi dobrým stylem, s řadou citací zejména z české literatury.

Práci plně doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Olze Mlčochové přiznán akademický titul JUDr.

Prof. JUDr. Monika Paukertová, CSc.

V Praze dne 24.8.2009